

Budapest, Hanoi-park, november 15.

SZOMBAT DÉLELŐTT 9 óra. Budának ezen a napon csöndes részén megtelnek az utcák. A szélrózsa minden irányából emberek százai és ezrei sereglenek a Bocskai út környékére, a főváros Hanoi-parkjába. A cél: a testvéri együttérzés, a szolidaritás kifejezése az amerikai agresszorok ellen harcoló vietnami néppel. A tér felett zászlók lengenek és vietnami zene akkordjai úsznak. A sokaság a vietnami hősök emlékköve köré gyülekezik. A fiatalok és az idősebbek — hiszen minden nemzedék képviselői eljöttek ide — őszinte szeretettel köszöntik a Budapesten tanuló vietnami diákokat, akik már itt várták őket.

Az egyik legnagyobb csoport: a Zrínyi Ilona gimnázium tanulóifjúsága. Egy hosszú papírtekercest hoztak magukkal, amelynek felirata: *Lelkünkben Vietnam szenvedése*. A tekercsen több mint 400 aláírás sorakozik. Az együttérzésnek ezt a jelét átadják a vietnami fiataloknak, akik meghatottan emelik azt a magasba.

MÉG CSAK TIZ ÓRA. Az emlékkő előtt egyre több a színes virágcsokor s a hősök emlékéit idéző, örökzöld koszorú. A gyárak, az intézmények, a vállalatok, az iskolák dolgozói egymás után felkeresik az Országos Béketanács és a Hazafias Népfront képviselőit és átadják társaik üzenetét, leveleit, táviratait. Ezekben az üzenetekben és levelekben egész népünk hangja, állásfoglalása szólal meg: erélyes tiltakozás az imperialista agresszió ellen. Mindegyikben ez a mottó: *Veled vagyunk, Vietnam!* Ezt olvassuk az Egyesült Izzó Szabadság hatszoros szocialista brigádjának üzenetében, a Kísérleti Orvostudományi Kutatóintézet dolgozóinak levelében, az Országos Gumiipari Vállalat egyik szocialista brigádjának, akárcsak az Óra- és Ékszerkereskedelmi Vállalat dolgozóinak szolidaritási nyilatkozatában.

Ezeket a gondolatokat jegyzik be az emberek a Hanoi-parkban felállított asztalkákon a szolidaritási nap emlékkönyveibe. Nehéz az asztalkához férni, hogy beolvassunk ezekben az emlékkönyvekbe, mert mindegyik előtt sokan ember várakozik, türelmesen, amíg sorra kerül. Aztán az emlékkönyv fölé hajolva, egymás kezébe adják a tollat. Sokan csak a nevüket, illetve megbízóik nevét írják be a könyvbe, mint például *Szabó Dénes*, az Április 4. Gépgyár Petőfi brigádjának képviselőjében vagy *Sz. Nagy Magda*, a Budapesti Finomkötőtárugyár munkásainak megbízásából.

EGY IDŐS HÁZASPÁR: *Barna Ferenc* és felesége Pesterzsébetről jött be a Hanoi-parkba, hogy bejegyezhesse szolidaritási üzenetét. Aztán hosszan beszélgetnek *Nguyen Thuoc* vietnami egyetemi hallgatóval, hosszan, már csak azért is, mert inkább csak az arcuk, a szemük, a mozdulatuk fejezi ki azt, amit egymásnak mondani szándékoznak. Egymás szavát nem értik, mégis egészen bizonyos, hogy mind Barnaék, mind *Nguyen Thuoc* hosszan tudnák idézni ezt a meghitt beszélgetést.

Csodálatos, tavaszias idő ragyog a Hanoi-park felett. A rögtönzött kis színpadon a budapesti Polbeat Klub fiataljai lépnek fel. Ajkukon és gitárjukon felzendülnek a testvéri barátság, a szolidaritás dalai. Száz és száz fiatal a színpad köré sereglük, letelepszének a fűre, hallgatják a zenét, a dalokat, majd maguk is együtt énekelnek a pol-beat-együttessel.

Gyűlnek, egyre gyűlnek a vietnami népnek szóló, sok aláírásos levelekbe foglalt üzenetek. Délben már 700 levél és távirat áll nagy halomban az asztalon a tér közepén. A levelek mellett néhány figyelmes ajándék is: például az Európa Könyvkiadó vagy a Híradástechnikai Vállalat dolgo-

zóinak szerény, mégis sokatmondó ajándéka.

A vietnami diákok egy percig sem állhatnak tétlenül: az emberek Vietnamról szóló könyveket, brosúrákat vesznek elő, és az a kérésük, hogy a diákok anyanyelvükön dedikálják azokat. A vietnami lányok és fiúk szívesen tesznek eleget a kérésnek. Dedikációik azt az erős hitet fejezi ki, hogy népük győzni fog az imperialista betolakodók elleni harcban. És meleg szavakkal éltetik a magyar és a vietnami népbarságát. *Tinh Hun Nguyen*, ez a kedves vietnami fiatal a népeink barságát éltető jelmondatot írja fel *Kocsis Marika* vörös úttörőnyakkendőjére. A Pátria Nyomda KISZ-istái a szolidaritási hét alkalmából kiadott oélyegyet kaptak *Tinh Hun Nguyen*től. A Szemere utcai általános iskolások pedig maguk készítette színes rajzokkal és a vietnami népharcát idéző, saját plakátterveikkel viszonzták a vietnami fiatalok figyelmességét.

DÉLELŐTT 11 ÓRAKOR elcsöndesül a park. *Dr. Trautmann Rezső*, a Hazafias Népfront budapesti bizottságának alelnöke lép az emelvényre és köszönti az egybegyűlteket. mindenekelőtt *Hoang Luongot*, a VDK budapesti nagykövetét és *Le Huu Vant*, a Délvietnami Köztársaság nagykövetségének ideiglenes ügyvivőjét. A vietnami vendégeket arra kéri, vigyék el a mai demonstráció hírét, amely meggyőző erővel példázza a magyar nép eltökéltségét: „Veled vagyunk, Vietnam!”

A délutáni órákban újabb és újabb tömegek jönnek a Hanoi-parkba, tanúi a fiatalok fáklyás felvonulásának, részesei ennek a nagyszerű demonstrációnak, amely ezúttal ismét a dolgozó emberek százezreiben mélyítette el az együttérzést és a segítőkészséget vietnami testvéreink iránt.

Horváth József